

Ολοκληρώθηκαν οι λατρευτικές εκδηλώσεις για τον πολιούχο Βέροιας οσ. Αντώνιο. (ΦΩΤΟ ΚΑΙ ΒΙΝΤΕΟ)

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Την Πέμπτη το πρωί ολοκληρώθηκαν στη Βέροια οι λατρευτικές εκδηλώσεις με την ευκαιρία της θερινής πανηγύρεως του οσίου Αντωνίου του νέου, πολιούχου της πόλης.

Ο σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων τέλεσε αρχιερατική θεία Λειτουργία, κήρυξε το θείο λόγο και στο τέλος της Λειτουργίας τέλεσε τον καθιερωμένο αγιασμό με την ευκαιρία της προόδου του Τιμίου Σταυρού.

Στην ομιλία του ο σεβασμιώτατος τόνισε:««Προσελθόντες αρύσασθε, μη κενούμενα νάματα, του Σταυρού της χάριτος προερχόμενα».

Πρώτη του Αυγούστου σήμερα, αδελφοί μου, και η Εκκλησία μας μας εισάγει στη νηστεία του Δεκαπενταυγούστου, προβάλλοντας και πάλι σήμερα τον τίμιο Σταυρό, το σημείο της θυσίας αλλά και της νίκης, το σύμβολο του πάθους αλλά

και της αναστάσεως, για να μας υπενθυμίσει ότι χωρίς τον σταυρό δεν υπάρχει ανάσταση, για να μας υπενθυμίσει ότι δεν είναι δυνατό να ζήσουμε μία ζωή σύμφωνα με το θέλημα και τις εντολές του Θεού και να μην δοκιμάσουμε την οδύνη και τη θλίψη του Σταυρού. Συγχρόνως όμως τον προβάλλει για να μας ενισχύσει σ' αυτή την προσπάθεια που μας καλεί να αναλάβουμε με τη χάρη του τιμίου Σταυρού.

Γιατί, αδελφοί μου, εάν δεν νοείται κατά Θεόν ζωή χωρίς δοκιμασίες και θλίψεις και πειρασμούς, δεν νοείται επίσης και δυνατότητα να ανταπεξέλθει σε όλα αυτά ο άνθρωπος χωρίς την θεία χάρη και την άνωθεν ενίσχυση.

Με αυτή την ενίσχυση και τη χάρη του Θεού κατόρθωσαν να νικήσουν και οι επτά Μακκαβαίοι παίδες και η μητέρα τους, αγία Σολομωνή τις προκλήσεις του ασεβούς αυτοκράτορος, και να παραμείνουν πιστοί έως τέλους στην πατρώα ευσέβεια, χωρίς ούτε ένας να παραιτηθεί, ούτε ένας να φοβηθεί, ούτε ένας να δειλιάσει, αποδεικνύοντας ότι εξαρτάται και από τη δική μας θέληση να νικήσουμε τις δυσκολίες και τους πειρασμούς και τις αντιξοότητες που συναντούμε στη ζωή μας, τόσο την καθημερινή όσο και την πνευματική.

Και η θέληση αυτή, αδελφοί μου, καλλιεργείται και εξασκείται, ώστε να εμμένει στο αγαθό, να εμμένει στην πίστη και την αγάπη στον Θεό. Και το αποδεικνύει αυτό μαζί με τους Μακκαβαίους παίδες και η μητέρα τους αγία Σολομονή, η οποία τους δίδαξε την ευσέβεια και την πίστη στον Θεό και η οποία τους ενεθάρρυνε την ώρα του μαρτυρίου για να μην την αρνηθούν. Το παράδειγμα αυτό της αγίας Σολομονής είναι, αδελφοί μου, παράδειγμα για όλους μας, γονείς, διδασκάλους και κληρικούς, που έχουμε την ευθύνη να διδάξουμε στα παιδιά μας την πατρώα ευσέβεια και την ακλόνητη εμμονή στην πίστη του Χριστού.

Έχουμε ευθύνη να τους μεταδώσουμε την πίστη στον Θεό και την αγάπη στην Εκκλησία, στη θεία Λατρεία, στην πνευματική ζωή. Να τους δείξουμε τον δρόμο της ευσεβείας που περνά μέσα από τη συνειδητή μετοχή στη λειτουργική και μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας μας. Να τους βοηθήσουμε να αγαπήσουν την προσευχή και τη νηστεία, που έχει ορίσει η Εκκλησία μας, γιατί αυτή εκτός των άλλων θα τους βοηθήσει να ενισχύσουν τη θέλησή τους, να αυτοί οι κυρίαρχοι του εαυτού τους και να μην άγονται και φέρονται από άλλους, ώστε να μην κινδυνεύουν να παρασυρθούν.

Επτά παιδιά είχε, αδελφοί μου, η αγία Σολομονή, και όμως κατόρθωσε να τα μεγαλώσει εν παιδεία και νουθεσία Κυρίου. Και μπορεί να τα είδε να οδηγούνται στον θάνατο, ήταν όμως υπερήφανη γι' αυτά, γιατί γνώριζε ότι ο θάνατος δεν ήταν ένας κοινός θάνατος, αλλά ήταν ένα μαρτύριο και μια θαρραλέα ομολογία

της πίστεως στον Θεό. Ήταν μία εκούσια θυσία της ζωής τους για να μην αρνηθούν ο,τι τους δίδαξε εκείνη και να μην εγκαταλείψουν ο,τι και τα ίδια αγάπησαν και πίστευσαν.

Αυτή την εκούσια θυσία ζωής προσέφερε στον Χριστό και ο πολιούχος και προστάτης μας όσιος Αντώνιος ο νέος, τον οποίο τιμούμε σήμερα μαζί με την αγία Σολομονή και τα επτά παιδιά της και την εορτή της προόδου του τιμίου Σταυρού.

Βεβαίως ο όσιος Αντώνιος δεν μαρτύρησε δι' αίματος, όπως οι επτά Μακκαβαίοι, βίωσε όμως το μαρτύριο της ασκήσεως, της προσευχής, της νηστείας, της αγρυπνίας, και δεν παρεξέκκλινε ποτέ από την απόφασή του να αφιερωθεί ολοκληρωτικά στον Θεό, έστω και αν ο διάβολος με ποικίλους πειρασμούς και διάφορες μεταμορφώσεις που επινοούσε προσπαθούσε να τον απομακρύνει από τον στόχο του.

Αντλώντας δύναμη από τη δύναμη του Θεού ο άγιος Αντώνιος, κατόρθωσε, όπως και οι επτά Μακκαβαίοι, να νικήσει στον πνευματικό αγώνα και να απολαμβάνει τώρα και εκείνος την βασιλεία των ουρανών.

Καθώς τιμούμε, αδελφοί μου, σήμερα τον άγιο Αντώνιο μαζί με τους επτά Μακκαβαίους και τη μητέρα τους, την αγία Σολομωνή, ας εμπνευσθούμε από το παράδειγμα της σταθερότητός τους στην πίστη και στην ευσέβεια και ας προσπαθήσουμε και να το ακολουθήσουμε στη ζωή μας, αλλά και να εμπνεύσουμε τα παιδιά μας να ακολουθήσουν τον δικό τους δρόμο που θα τα οδηγήσει χωρίς αμφιβολία στην πραγματική ευτυχία και επιτυχία».

Πηγή:

http://www.imverias.gr/index.php?option=com_content&view=article&id=879:2013-08-01-12-50-47&catid=71:2013&Itemid=47